

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ก
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ฉ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ในการวิจัย	๓
๑.๓ นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย	๔
๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย	๔
๑.๕ ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕
๑.๖ วิธีดำเนินการวิจัย	๕
๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับ	๑๑
บทที่ ๒ ทฤษฎีความงามตามหลักสุนทรียศาสตร์	๑๒
๒.๑ ความงามของสุนทรียศาสตร์	๑๒
๒.๑.๑ ทฤษฎีและเกณฑ์การตัดสินความงาม	๑๕
๒.๑.๒ การตัดสินความงามของประติมากรรมในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสุนทรียะ	๑๕
๒.๒ ประเภทของศิลปะตามหลักสุนทรียศาสตร์	๒๒
๒.๒.๑ วิจิตรศิลป์	๒๓
๒.๒.๒ ประโยชน์ศิลป์	๒ ๓
๒. ๒.๓ ทศนศิลป์	๒๔
๒.๓ ความหมายของประติมากรรมและประเภทประติมากรรม	๒๕
๒.๓.๑ ความหมายประติมากรรม	๒๕
๒.๓.๒ ประเภทของประติมากรรม	๒๘
๒.๔ สรุป	๒๙

บทที่ ๓	ประวัติและลักษณะทางประติมากรรมที่ใช้สร้างพระมหาเจดีย์ชัยมงคล	๓๑
๓.๑	ความเป็นมาและประวัติพระมหาเจดีย์ชัยมงคล	๓๑
๓.๑.๑	มูลเหตุของการสร้างพระมหาเจดีย์ชัยมงคล	๓๒
๓.๑.๒	ที่ตั้งของพระมหาเจดีย์ชัยมงคล	๓๔
๓.๑.๓	สิ่งก่อสร้างที่อยู่รอบๆ พระมหาเจดีย์ชัยมงคล	๓๔
๓.๒	ลักษณะทางศิลปกรรมของพระมหาเจดีย์ชัยมงคล	๓๕
๓.๒.๑	ลักษณะทางสถาปัตยกรรมและประติมากรรมภายนอก	๓๖
๓.๒.๒	ลักษณะทางประติมากรรมภายใน	๓๘
๓.๒.๒.๑	ความหมายประติมากรรม	๔๐
๓.๒.๒.๒	ประเภทของประติมากรรม	๔๒
๓.๒.๓	ลักษณะที่เป็นองค์รวมของประติมากรรม	๔๓
๓.๒.๔	หลักความเชื่อทางพระพุทธศาสนากับการสร้างพระมหาเจดีย์ชัยมงคล	๔๔
๓.๓	บทสรุป	๔๖
บทที่ ๔	วิเคราะห์ความงามทางประติมากรรมในพระมหาเจดีย์ชัยมงคล	
	ตามหลักสุนทรียะ	๔๕
๔.๑	ขั้นที่ ๑ วิเคราะห์ความงามด้วยทฤษฎีอัตวิสัย	๕๐
๔.๒	ขั้นที่ ๒ วิเคราะห์ความงามด้วยทฤษฎีปรวิสัย	๕๔
๔.๓	ขั้นที่ ๓ วิเคราะห์ความงามด้วยทฤษฎีสัมพัทธวิสัย	๕๘
๔.๔	สรุป	๖๒
บทที่ ๕	สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	๖๔
๕.๑	สรุปผลการวิจัย	๖๔
๕.๒	วิจารณ์การตัดสินความงามของเกณฑ์ตัดสินทางสุนทรียศาสตร์	๖๖
๕.๓	ข้อเสนอแนะ	๖๗
บรรณานุกรม		๖๘

ภาคผนวก	๗๓
ก. แบบคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์งานวิจัย และรายนามผู้ให้สัมภาษณ์	๗๔
ข. หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์ข้อมูลงานวิจัย	๗๕
ค. ประมวลภาพถ่ายพระมหาเจดีย์ชัยมงคลวัดผาน้ำทิพย์เทพประสิทธิ์วนาราม อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด	๘๑
ง. ภาพการให้สัมภาษณ์	๘๑
ประวัติผู้วิจัย	๘๓

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

(๑) การใช้อักษรย่อ

อักษรย่อชื่อคัมภีร์ในวิทยานิพนธ์นี้ใช้อ้างอิงจากคัมภีร์พระไตรปิฎกทั้งภาษาไทยฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ พุทธศักราช ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

		พระสุตตันตปิฎก			
เล่มที่	คำย่อ	ชื่อคัมภีร์			
๑๒	ม.ม. (ไทย) =	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มูลปิ่นธาสก์	(ภาษาไทย)
๓๓	ข.อ. (ไทย) =	สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	อปทาน	(ภาษาไทย)

(๒) การระบุหมายเลขย่อ

การอ้างอิงพระไตรปิฎกฉบับภาษาไทยใช้ระบุชื่อคัมภีร์และระบุถึงเล่ม/ข้อ/หน้าตามลำดับ เช่น ที.ม. (ไทย) ๑๐/๔๐๒/๓๓๕. หมายถึง การอ้างอิงนั้นระบุถึงคัมภีร์พระสุตตันตปิฎกทีฆนิกายมหารวรรค เล่มที่ ๑๐ ข้อที่ ๔๐๒ หน้าที่ ๓๓๕

ส่วนการอ้างอิงอรรถกถาและปกรณ์วิเสส ภาษาบาลีจะแจ้งชื่อคัมภีร์/เล่ม/หน้าตามลำดับ เช่น อญ.เอกาทสก.อ. ๓/๓๘๕. หมายถึง อญคุตตุนิกายมโนรทปุรณิเอกาทสกอฏฐกา เล่ม ๓ หน้า ๓๘๕., วิสุทฺธิ. ๑/๑๓๒. หมายถึงคัมภีร์ปกรณ์วิเสสวิสุทฺธิมรรค เล่มที่ ๑ หน้า ๑๓๒. ถ้าเป็นภาษาไทยจะระบุคำว่า “แปล” ในวงเล็บวางไว้ท้ายชื่อคัมภีร์ เช่น วิสุทฺธิ. (แปล) ๒/๒๓๒ หมายถึงคัมภีร์ปกรณ์วิเสสวิสุทฺธิมรรคแปล เล่มที่ ๒ หน้า ๒๓๒.